

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

13 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie și Cobzac Elena,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 septembrie 2019, în cauza penală în privința lui

Burceac Dumitru Xxx, născut la xxx, originar și domiciliat în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 06.12.2017 - 17.05.2019;

Instanță de apel: 11.06.2019 - 17.09.2019;

Instanță de recurs: 11.01.2020 - 13.05.2020.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 17 mai 2019, Burceac Dumitru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.217 alin.(3) lit. c) Cod penal, la 1 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita orice activitate legată de producerea, prepararea, experimentarea, extragerea, prelucrarea, transformarea, procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea, distribuirea substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor, pe un termen de 5 ani.

Se încasează de la Burceac Dumitru în beneficiului statului suma de 1 680 lei cu titlu de cheltuieli judiciare suportate în legătură cu efectuarea expertizei judiciare.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Burceac Dumitru, urmărind scopul circulației ilegale a drogurilor fără scop de înstrăinare, pentru consum propriu, în circumstanțe nestabilite de organul de urmărire penală, a obținut substanța stupefiantă PVP, pe care a păstrat-o la sine până la 17 august 2017, aproximativ la ora 23:25 minute, când aflându-se în incinta internet clubului „Rutmuscom”, din bd. Mircea cel Bătrân nr. 3, mun. Chișinău, de către colaboratorii de poliție ai Inspectoratului de Poliție Ciocana al DP mun. Chișinău, în portmoneul acestuia a fost depistat și ridicat un pachetel din polietilenă, de tip zip-lock, în care se află o substanță cu aspect de pulbere, de culoare albă, care, conform raportului de expertiză nr.34/12/1-R-5593 din 26 octombrie 2017,

reprezintă substanța stupefiantă PVP, cu masa totală de 0,318 grame și care, conform listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în traficul ilicit, precum și cantitățile acestora, reprezintă cantități mari.

Prima instanță analizând și apreciind probele, a ajuns la concluzia, că prin acțiunile sale intenționate Burceac Dumitru a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.217 alin.(3) lit. c) Cod Penal al Republicii Moldova – păstrarea, fără scop de înstrăinare, a drogurilor, în proporții mari, a căror circulație în scopuri medicinale este interzisă.

3. Avocatul M. Platon în numele inculpatului a contestat cu apel sentința, solicitând casarea parțială a acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului Burceac Dumitru să-i fie aplicată o pedeapsă cu închisoare prin aplicarea prevederilor art.90 Cod penal.

În motivarea apelului a indicat că, inculpatul Burceac Dumitru a recunoscut vinovăția în săvârșirea faptei imputate, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă și nu a provocat persoanelor terțe suferințe psihice și fizice, fapt ce permite condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

3.1. Avocatul D. Marinescu în numele inculpatului a contestat cu apel sentința, solicitând repunerea în termen a prezentului apel, casarea sentinței primei instanțe, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de fond în conformitate cu art.415 alin.(1) pct.3 Cod de procedură penală, din motiv că inculpatul nu a fost citat în instanța de judecată, cu eliberarea acestuia din stare de arest din sala de judecată în cazul în care instanța de judecată a citat inculpatul și acesta cunoștea despre ședința de judecată și a pronunța o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu aplicarea față de inculpatul Burceac Dumitru a art.90 Cod penal, stabilindu-i un termen de pedeapsă minim și un termen de probă minim.

În motivarea apelului a indicat că, inculpatul Burceac Dumitru la etapa urmăririi penale a recunoscut vina integral și s-a căit sincer în cele comise. Cu referire la anunțarea acestuia în căutare de către instanța de fond și examinarea cauzai penale în lipsa acestuia, consideră aceasta o faptă ce nu corespunde adevărului, ori Burceac Dumitru nu sa eschivat de la judecarea cauzei, ultimul nu a fost citat în judecată. Prin urmare, a relevat că instanța prematur a concluzionat că acesta este o persoană de rea credință și urma a fi anunțat în căutare, fără careva probe suficiente că acesta s-ar fi eschivat de la judecarea cauzei în fond. În partea ce ține de stabilirea pedepsei, consideră pedeapsa prea aspră ori acesta este o persoană tânără, anterior nu a fost judecată, a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, în sensul circumstanței atenuante prevăzute de art.77 Cod penal, a recunoscut vina la etapa urmăririi penale. De asemenea, a explicat că inculpatul Burceac Dumitru nu a cunoscut despre un asemenea proces în instanța de judecată și a aflat despre acesta la data de 29.07.2019 când a fost reținut în baza sentinței Judecătoriei Chișinău din 17.05.2019, pentru a fi încarcerat în penitenciar în vederea executării pedepsei, din care motiv solicită instanței de apel de a repune în termen apelul.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 septembrie 2019, apelul a fost admis parțial, casată sentinței în partea pedepsei și în partea cheltuielilor judiciare și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Burceac Dumitru a fost recunoscut vinovat și

condamnat în baza art.217 alin.(3) lit. c) Cod penal, la 1 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții de răspundere sau de a exercita activități în domeniul circulației legale a substanțelor narcotice, psihotrope sau analoagelor acestora pe termen de 3 ani.

În baza art.90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate a fost suspendată condiționat pentru perioadă de probațiune de 1 ani.

A desființat dispoziția privind încasarea de la Burceac Dumitru a cheltuielilor judiciare, astfel încât cheltuielile legate de efectuarea expertizei judiciare în valoare de 1 680 lei, urmează a fi suportate de stat.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, la soluționarea chestiunii ce vizează pedeapsa prima instanță nu a acordat deplină eficiență art.art.7, 61, 75, 90 Cod penal, astfel încât, contrar prevederilor art.394 alin.(2), pct.3) Cod de procedură penală, n-a motivat stabilirea pedepsei cu închisoare, fără aplicarea prevederilor art.90 Cod penal.

A remarcat, că la stabilirea măsurii pedepsei cu închisoare, prima instanță nu și-a motivat concluzia că este rațional ca inculpatul să execute pedeapsa stabilită și, respectiv, n-a luat în dezbateră chestiunea despre posibilitatea dispunerii suspendării condiționate a executării pedepsei aplicate inculpatului.

În atare situație, în partea pedepsei, sentința atacată este lovită de nulitate, motiv pentru care se impune casarea părții respective și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, în partea respectivă.

Instanța de apel a evidențiat că, inculpatul anterior nu a fost condamnat, fiind la prima abatere penală, a săvârșit o infracțiune care, potrivit art.16 alin.(3) Cod penal, se clasifică ca fiind din categoria celor mai puțin grave, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, nu are persoane la întreținere.

Interpretarea judiciară a prevederilor art.90 Cod penal, care constituie sediul instituției condamnării cu suspendarea executării pedepsei, în raport cu circumstanțele exclusiv atenuante ale cauzei și persoana inculpatului, care este una pozitivă, a determinat concluzia că în speță există temei legal pentru aplicarea acestora.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a conchis că față de inculpat este oportună și rezonabil; aplicarea pedepsei prevăzute de lege - închisoarea, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere sau de a exercita activități în domeniul circulației legale substanțelor narcotice, psihotrope sau analoagelor acestora - pedeapsă penală care va asigura atingerea scopului prevăzut la art.61 alin.(2) Cod penal.

Cu privire la motivul invocat în apelul avocatului Marinescu D., precum că prim instanță neîntemeiat a judecat cauza în absența inculpatului, instanța de apel a apreciat ca fiind nefondat, or, potrivit materialelor dosarului, se constată cu certitudine că inculpatul Burceac Dumitru, fiind citat legal, nu s-a prezentat în instanță, în privința acestuia fiind dispuse măsuri privind aducerea silită, care, la fel, nu au fost posibil de executat.

În atare situație, prima instanță, în temeiul art.321 alin.(2), pct.1) și alin.(6) Cod de procedură penală, corect a dispus judecarea apelului în absența inculpatului

Burceac Dumitru, care s-a sustras de la judecată din prima instanță.

Pe de altă parte, instanța de apel a explicat că în cazurile când expertiza judiciară se efectuează la inițiativa organului de urmărire penală ori instanței de judecată - autorități abilitate ale statului, plata pentru cheltuielile suportate se face din contul bugetului de stat, iar în cazurile când expertiza judiciară se efectuează la inițiativa proprie și pe cont propriu de persoana participantă la procesul penal, plata respectivă se face din contul acestei persoane.

De asemenea, a remarcat că modificările operate prin Legea nr.316 din 22 decembrie 2017, potrivit căroră a fost abrogat alin.(2) din art.143 Cod de procedură penală, nu semnifică liberarea bugetului de stat de plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin.(1), cu atât mai mult nu impun inculpatul să achite aceste cheltuieli judiciare.

Prin urmare, prima instanță incorect a soluționat chestiunea cu privire la cheltuielile judiciare legate de efectuarea raportului de expertiză judiciară fapt care determină desființarea dispoziției privind încasarea de la Burceac Dumitru a cheltuielilor judiciare, astfel încât cheltuielile legate de efectuarea expertizei judiciare în valoare de 1 680 lei, urmează a fi suportate de stat.

Totodată, instanța de apel a subliniat că considerentele primei instanțe sânt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate este dovedită în cadrul procesului penal, astfel fapta acestuia, reținută prin sentință, întrunește elementele infracțiunii imputate.

În final, instanța de apel a conchis ca fiind corectă concluzia primei instanțe privind determinare și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componente de infracțiune prevăzute la art. 217 alin.(3) lit. c) Cod penal.

5. Procurorul, în temeiul pct.6), 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia solicitând casarea totală a acesteia cu menținerea sentinței.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, decizia instanței de apel o consideră în cazul dat neîntemeiată în partea stabilirii pedepsei inculpatului. A notat că, instanța de apel la emiterea deciziei a ignorat acel fapt, că conform art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane. Astfel, pronunțând o decizie de condamnare la pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru comiterea unei infracțiuni cu un grad prejudiciabil sporit, fiind periclitată ordinea de drept, nu a fost atins scopul principal și anume prevenirea de comitere de noi infracțiuni de către inculpat, precum și de către alte persoane, restabilirea echității sociale.

A relevat că, dispoziția art.90 Cod penal obligă instanța de judecată să indice expres în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei, care nu sunt motivate de către instanță, limitându-se doar la enumerarea circumstanțelor care le consideră atenuante.

Consideră că, circumstanțele comiterii infracțiunii și comportamentul inculpatului denotă că cel mai eficient mijloc de corectare a acestuia este pedeapsa

cu închisoarea, această concluzie derivând și din gravitatea faptei comise și de pericolul social al acesteia.

Totodată, a indicat că reieșind din prevederile art.90 Cod penal, stabilirea pedepsei cu suspendarea condiționată a executării se admite numai luând în considerație personalitatea vinovatului, în cazul existenței circumstanțelor atenuante, legate de scopul, motivele, rolul vinovatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, în timpul și după săvârșirea acesteia. În acest caz instanța este obligată să indice care anume circumstanțe ale cauzei sunt considerate atenuante și în corelație cu care date despre persoana vinovatului ele servesc temei pentru aplicarea art.90 Cod penal.

De asemenea, relevă că raționamentul de aplicare a prevederilor art.90 Cod penal are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului. Conform textului alin.(1) art.90 Cod penal, instanța numai motivat poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului cu concluzia că acesta se poate îndrepta fără executarea reală a pedepsei închisorii, motive care trebuie arătate în decizie. În plus la cele menționate, instanța de judecată va ține seamă de trecutul vinovatului, mediul în care trăiește, modul de comportare la locul de muncă, în familie, în societate etc.

În final, a remarcat că instanța de apel greșit a conchis că corectarea inculpatului este posibilă fără a fi izolat de societate.

6. Asupra recursului declarat a prezentat referință avocatul Pahopol Natalia în numele inculpatului, care s-a expus pentru respingerea acesteia, cu menținerea deciziei instanței de apel.

În motivare, a invocat că pedeapsa aplicată în privința inculpatului Burceac Dumitru de către instanța de apel, a fost aleasă reieșind din atitudinea inculpatului față de cele săvârșite, acesta pentru prima dată a săvârșit o infracțiune și a recunoscut vina pe deplin.

Totodată, a remarcat că instanța de apel a verificat argumentele inculpatului Burceac Dumitru referitor la motivul absenței lui la examinarea cauzei penale în prima instanță. Astfel, inculpatul a explicat instanței că pe parcursul examinării cauzei respective în prima instanță, atât din partea procurorului cât și din partea instanței au fost admise mai multe încălcări procesuale, ce țin de citarea legală a inculpatului, ce au condiționat situația creată.

A evidențiat că, prin scrisoarea recomandată expedită de către greșier la 15.08.2018 a fost greșit indicată adresa inculpatului și anume str. Alecu Russo 1/4, ap. 58, în loc de str. Alecu Russo 64/1, ap. 58. Prin avizul primit de instanță reiese că nu există așa adresă (f.d.102). Însă, nici instanța și nici procurorul nu au atras atenția asupra acestui fapt și ulterior expediau citațiile pe aceeași adresă incorectă.

În continuare, a explicat că la 29 ianuarie 2019 procurorul s-a adresat instanței cu un demers privind aplicarea măsurii preventive - arest preventiv și anunțarea în căutare a inculpatului Burceac Dumitru. Prin conținutul procesului verbal din 16.04.2019, instanța anunță că a fost deschis dosarul de căutare în

privința inculpatului Burceac Dumitru.

Prin încheierea din 23.08.2018 demersul procurorului a fost admis, cu toate că la materialele cauzei lipsește raportul organului de urmărire penală cu informația precum că au fost efectuate careva măsuri de căutare în privința lui Burceac Dumitru.

Astfel, inculpatul a declarat că neprezentarea lui la ședințele de judecată este pur și simplu rezultatul citării lui cu încălcarea prevederilor art.319 Cod de procedură penală, însă nu demonstrează atitudinea lui față de instanță, și nici de cele săvârșite. Dimpotrivă, inculpatul Burceac Dumitru, pe parcursul examinării cauzei a recunoscut vina pe deplin, a colaborat cu organele de drept.

A mai comunicat că, inculpatul aflându-se în Penitenciar reieșind din stare lui de sănătate, a fost internat în spital. La moment, ultimul a primit tratamentul necesar și se simte mai bine. Inculpatul s-a angajat în câmpul muncii.

În baza celor expuse, consideră că argumentele indicate în recursul procurorului sunt lipsite de valoare probantă, conținutul recursului reprezintă o formalitate din partea procurorului și nu are scop de a intra în esența cauzei, precum și de a analiza personalitatea reală a inculpatului.

Concluzionează că, corectarea inculpatului Burceac Dumitru este posibilă fără a-i aplica măsura de constrângere prin privațiune de libertate.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul reține că recurentul invocă temeiurile pentru recurs prevăzute la pct.6) și 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care statuează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

La fel, Colegiul penal reține că, autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului și critică decizia adoptată numai referitor la aplicarea pedepsei mai

blânde inculpatului și a suspendării condiționate a executării pedepsei cu închisoare în privința inculpatului, pe o perioadă de probațiune, conform art.90 Cod penal, considerând că nu este proporțională cu gravitatea infracțiunii săvârșite și vinovăția autorului.

Raportând norma de drept citată la circumstanțele cauzei, Colegiul constată că aceste temeuri nu-și găsesc confirmare în speța dedusă judecării.

Așadar, cu referire la individualizarea pedepsei, instanța de apel corect a ajuns la raționamentul de aplicare a prevederilor art.90 Cod penal, ținând cont de prevederile art.7, 16, 61, 75 Cod penal, și anume de faptul că, infracțiunea se califică ca fiind mai puțin gravă, inculpatul anterior nu a fost tras la răspundere penală, fiind la prima abatere infracțională, vina în comiterea infracțiunii imputate a recunoscut-o la faza urmăririi penale, se caracterizează pozitiv și este angajat în câmpul muncii.

Opozant celor invocate de recurent, la capitolul modului de executare a pedepsei inculpatului, aplicându-i dispozițiile art.90 Cod penal, instanța de recurs relevă, că în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii. Pedepsa mai aspră, în limitele prevederilor articolului, poate fi stabilită numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului scontat.

Potrivit alin.(1) art.90 Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune, sau după caz termenul de probă, iar aceste prevederi potrivit dispoziției alin.(4) al aceleiași norme nu se aplică în cazul persoanelor care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum și în cazul recidivei periculoase și deosebit de periculoase.

Ținând cont de toate împrejurările cauzei, având în vedere atât principiul umanismului, prevăzut de art.4 Cod penal, cât și prevederile art.61 alin.(2) Cod penal, instanța de recurs consideră că nu este rațională executarea pedepsei reale cu închisoarea de către inculpat, iar instanța de apel just a conchis de a aplica în privința acestuia prevederile art.90 Cod penal, fiindu-i suspendată condiționat executarea pedepsei pe o perioadă de probațiune de 1 ani.

Totodată, cu privire la critica recurentului precum că, „circumstanțele comiterii infracțiunii și comportamentul inculpatului denotă că cel mai eficient mijloc de corectare a acestuia este pedeapsa cu închisoarea, această concluzie derivând și din gravitatea faptei comise și de pericolul social al acesteia”, Colegiul penal o apreciază drept neîntemeiată și neargumentată. Mai mult ca atât, Colegiul

remarcă că recursul este motivat în linii generale, fără a fi adoptat speței, incluzând fraze contradictorii cu poziția luată de procuror, criticând la general aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

De asemenea, instanța de recurs evidențiază că recurentul invocă faptul că inculpatul Burceac Dumitru nu este la prima abatere, însă nu sunt aduse careva argumente în acest sens. Or, materialele cauzei indică contrariul celor invocate (f.d.33).

Subsecvent, Colegiul penal reține că procurorul solicită menținerea sentinței primei instanțe, însă nu argumentează și nu invocă „illegalitatea” excluderii cheltuielilor judiciare.

Prin urmare, instanța de apel fiind în prezența circumstanțelor atenuante și lipsa circumstanțelor agravante, a adoptat o soluție corectă și care corespunde prevederilor legale, suspendarea executării pedepsei aplicată inculpatului Burceac Dumitru este echitabilă și va duce la realizarea scopului pedepsei penale, iar argumentele recurentului în acest sens urmează a fi respinse, ca neîntemeiate.

În viziunea instanței de recurs concluziile expuse pe larg de către instanța de apel în decizia sa, sunt juste iar criticile recurentului nu constituie temeiuri de a răsturna soluția în prezenta cauză, ce ar necesita intervenția instanței ierarhic superioare, în sensul casării hotărârii judecătorești adoptate de instanța de apel. Reținând prevederile sus menționate, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat și potrivit legii decide inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 septembrie 2019, în cauza penală în privința lui Burceac Dumitru Xxx, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 23 iulie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Președinte /semnătura/

Judecători /semnătura/

/semnătura/

Vladimir Timofti

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac

**Copia corespunde originalului,
Judecător**

Anatolie Țurcan